

Ciebie, który odziewasz się w światłość

opr. Anna Siegień

1

Cie - bie któ - ry o - dzie-wasz się w świat-łość jak w sza - tę

2

Jó - zef z Ni - ko - de - mem zdjaw - szy z krzy - za

3

Wi - dząc mar-twe-go ob - na - zo - ne - go i nie-pog-rze - ba - ne - go

4

gorz-ki - mi z ser-ca za - le - wał się łza - mi i łka - jąc mó - wił

6

bia - da mi naj - słod - szy Je - zu

7

Gdy przed chwi - łą słoń-ce uj - rza - ło Cie-bie wi - szą-cym na krzy - żu

8

przy-o-blek - ło się w mrok a zie-mia za-trzęs-ła się z bo-jaż - ni

10

zas-ło-na świa-ty - ni roz-dar - ła się a o - to ja te-raz wi - dzę Cię

12

któ - ryś za mnie pod - jął dob - ro - wol - ną śmierć

13

Jak - że mo - gę pog - rze - bać Cie - bie Bo - że mój

14

Ja - kim ca - łu - nem mam Cie - bie o - wi - nać

15

Ja - ki - mi re - ko - ma moż - na dot - knąć niez - nisz - czal - ne Two - je cia - ło

16

Ja - kież pieś-ni bę-dę śpie-wał przy two-im po-grze-bie o Mi-ło - sier - ny

17

Wy - wyż - szam Two - je cier - pie - - - nia

18

wys-ła-wiam w pieś-niach twój pog-rzeb i two-je zmar-twych-wsta-nie wo-ła jąć

19

Pa - - nie chwa - ła to - bie.